

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164617712/facsimile.pdf (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Faust

En mand, som Henrik oftere talte med, var præsten. Præsten skulde jo helst se til alle sine sognebørn og kunde da ikke gå uden om Henrik. Det begyndte med avlingen, men Henrik førte talen hen på religionen, og da præsten havde hørt og navnlig set lidt på ham, sae han:

Du tror ikke på Gud, Henrik.

Jo, jeg ved, at Gud er til.

Nå, du ved det; så er du klogere end jeg, der bare tror det.

Det kan godt være, jeg er klogere, svarede Henrik smilende. — Jeg har måske ikke just en tro som præsten, men jeg ved, Gud er til.

Siden du er så klog, ved du så ikke mere end det?

Jo, jeg ved mere. Gud er det første hjul i verdensdrevet, han har sat de andre hjul i gang, men nu lar han værket gå, og drejer ikke selv med. Gud er et løst hjul i maskineriet, og har ingen glæde ved at dreje rundt sammen med det.

Har Gud ingen glæde af det, Henrik?

Nej, for Gud keder sig over at gå rundt i den samme omgang. Men han har heller ingen glæde ved at stå stille.

Du forbavser mig, Henrik. Vil du så sige mig, hvad Gud har glæde af?

Af ingenting.

Og hvor har du den visdom fra?

Det kunde jeg svare på ligefrem, men jeg vil hellere forklare det ad en omvej. Der står i bibelen: Alting er gentagelse og forfængelighed; der er ikke noget nyt under sølen. Se det er ikke menneskelig tale, for mennesket lever kun en gang, og han kan i sit korte liv ikke få tid til at erhverve sig et så dybt indblik i den gentagelse, der hører